

[Jørgen Tved]

som gør, at arbejdsgiverne lettes for et milliardbeløb, og hvem er det, der nu kommer og siger, at Fælles Kurs er ansvarlig for, at lønmodtagerne rettigheder underløbes? Hvis ikke det er Socialdemokratiet, ved jeg faktisk ikke, hvem der skal skrive under på den veksels.

Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):

Baggrunden for det lovforslag, vi i dag behandler, er jo, som flere har været inde på, de indgåede trepartsaftaler med det flertal, som har tilsluttet sig disse aftaler her i Folketinget.

Der er især to temaer, som har optaget ordførerne. For det første er der administrationen af sygedagpengeperioden, som nu rent økonomisk overgår fra arbejdsgiverne til det offentlige, og man kunne næsten få det indtryk, at der var ordførere, der troede, at denne administration overhovedet ikke behøvede at finde sted.

Hr. Taanquist startede med at sige, at den løsning, regeringen nu har lagt frem, er den administrativt mest besværlige. Det må jeg afvise. Hr. Taanquist husker også, at der i første omgang var en efter alles mening utåleligt dyr administrativ ordning på tale, og KL anførte over for Socialudvalget, at den ville koste 130-135 mio. kr. at administrere. Det var der ingen der var tilhænger af. På den baggrund blev vi i Socialudvalget enige om, at vi ville forsøge at nå et resultat gennem forhandlinger. Det vil jeg gerne understrege, for selvfølgelig har der været ført forhandlinger og lange forhandlinger mellem praktiske folk i Kommunernes Landsforening, Socialministeriet og Dansk Arbejdsgiverforening for at prøve at finde en løsning, som var administrativt mindre omkostningskrævende.

Jeg vil gerne tilbagevise enhver påstand om, at der skulle være nogen, der ønskede en administrativt dyr løsning. Udgangspunktet var en løsning, som KL med tilslutning fra Socialministeriets embedsmænd skønnede ville koste ca. 135 mio. kr. Efterhånden som man fik sat de praktiske folk sammen og de fik noget tid til det, blev udgiften til en løsning nedbragt til 45 mio. kr. Altså er den løsning, der nu er lagt frem fra regeringens side, ikke den mest omkostningskrævende og heller ikke den mest besværlige. Vi har virkelig gjort et fremskridt, men det er der ingen af ordførerne der har beskæftiget sig med.

Med hensyn til refusionsordningen og Socialdemokratiets ændringsforslag er det naturligtvis rigtigt, at også jeg og Socialministeriet inden jul, da vi sad i Socialudvalget og skulle prøve at afgøre denne sag, inden vi tog på juleferie, stillede forslag om en refusionsordning ud fra den betragtning, at det administrativt er en nemmere ordning end den til 135 mio. kr. Det vil jeg gerne stå ved.

Vi fik så to meldinger. Den ene melding var fra Kommunernes Landsforening og lød, at den ordning såmænd var langt værre end den, vi havde foreslået i forvejen. Den anden melding var fra Dansk Arbejdsgiverforening, som sagde, at den ville man betragte som et brud på trepartsaftalen, for det var ikke det, der lå i aftalen; i den lå, at arbejdsgiverne skulle lettes for den omkostning.

Så kan man håne regeringen for, at den tager sig af den slags argumenter, som fru Aase Olsen sagde. Jamen det gør faktisk indtryk på regeringen, når den ene part i en trepartsaftale kommer og siger: Vi må betragte denne ordning som et brud på det, der er blevet aftalt. Jeg ved ikke, om DA står alene med den opfattelse; det er jeg ikke helt sikker på. Det fremgår i hvert tilfælde ikke særlig tydeligt af LO's forskellige skrivelser til os - som vi selv har bedt om - hvorvidt der nu er noget om den snak eller ej. Men vi har naturligvis følt, at hvis den ene part kommer og siger: Vi betragter dette som et brud, må det være rimeligt, som vi gjorde det, at trække den ordning tilbage og sige, at så kan vi ikke lave den.

Jeg er skuffet over, at Socialdemokratiet ikke føler sig forpligtet til også i den henseende at leve op til alt det andet, det lever op til, ved at bakke trepartsaftalen op. Jeg synes, det er uheldigt. Jeg synes navnlig, det er uheldigt på baggrund af, at vi på ny forsøger at starte store runder i trepartsdrøftelserne om et helt andet og større emne, nemlig pensioner og meget andet. Jeg tror ikke, det gavner klimaet, at den ene part føler, at det er meget godt, at man laver nogle aftaler, men at det altså ikke bliver fulgt op.

Det andet tema, der har optaget ordførerne, er spørgsmålet om kommunerne og den administrative belastning, de nu får. Det lyder nærmest, som om den administrative belastning ved refusionsordningen er nul og niks, men at den umulige ordning, regeringen foreslår, øde-